

Canadian Eskimo Dog

(Canadian Inuit Dog, Qimmiq, Exquimaux Husky, Canadian Husky)

Op 23 december 2020 richtten de liefhebbers van twee rashonden – de Yakutian Laika en de Canadian Eskimo Dog – een rasvereniging op voor liefhebbers en fokkers van de oorspronkelijke Noord-Amerikaanse en Noord-Russische hondenrassen. De naam daarvan is Arctica.

In een eerdere uitgave van *Onze Hond* verscheen een artikel over de Yakutian Laika. Deze keer maken we kennis met de Canadian Eskimo Dog; een ras dat bekendstaat onder vele namen.

De verschillen tussen een aantal Arctische honden vormen een mijnenveld, voornamelijk omdat voor dezelfde honden steeds verschillende namen worden gebruikt. Een van de Arctische eilanden is Baffin Island, het grootste Canadese eiland en genoemd naar de Britse ontdekkingsreiziger William Baffin. Daaraan dankt de Canadian Eskimo Dog (CED) ook nog de naam Baffin Husky.

De Canadian Eskimo dog, is net als de Yakutian Laika sinds 2018 erkend door de wereldwijd overkoepelende rashondenorganisatie FCI. De nieuwe rasvereniging Arctica heeft als doel om toe te treden als lid van de Raad van Beheer. Door de relatief kleine populaties in Nederland van zowel de Canadian Eskimo Dog als de Yakutian Laika is ervoor gekozen om ook andere Arctische rassen toe te laten. De meeste bij Scandia ondergebrachte rassen zijn geen sledehonden (met uitzondering van de Groenlandhond) en passen daarom ook beter binnen de vereniging. Liefhebbers van Alaskan Malamute,

De Canadian Eskimo Dog mag dan wel voor uitsterven zijn behoed, maar het blijft verontrustend dat er nu, wereldwijd, slechts circa 1000 raszuivere exemplaren zijn.

Siberische Husky en Samoeden zijn welkom bij Arctica. Voor deze rassen zijn overigens ook aparte rasverenigingen. Arctica wil niet “die andere club” zijn, maar een aanvulling en staat open voor samenwerking met de andere rasverenigingen.

Jean-Jacques Audubon (1785-1851) is een Frans-Amerikaanse ornitholoog, natuuronderzoeker, schilder en illustrator. Hij tekent deze Eskimo Dogs met op de achtergrond een Eskimotent.

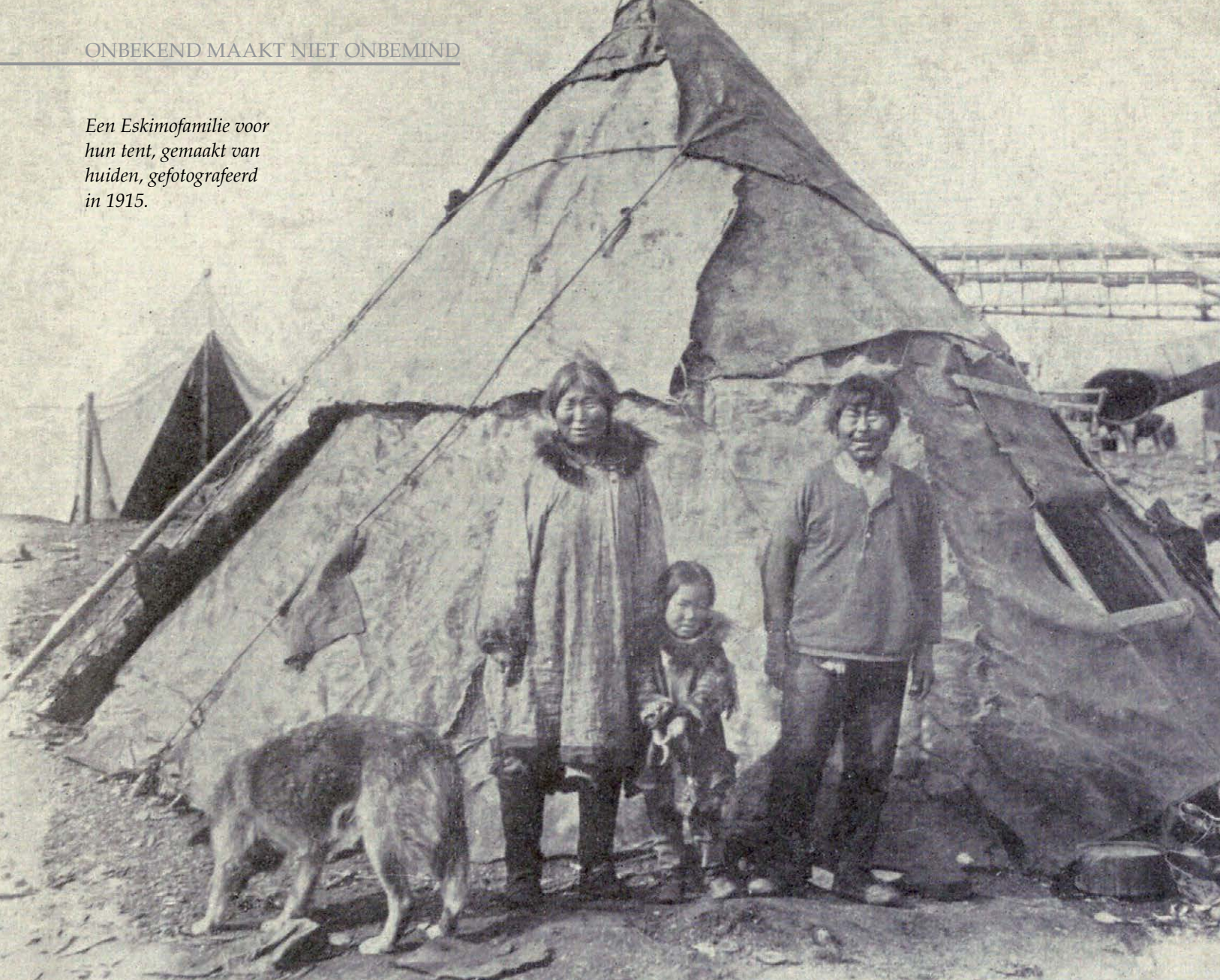
Genetisch identiek

Zo'n 4500 jaar geleden arriveerden de Paleo-Eskimo's vanuit Siberië in de Arctische delen van Canada, in circa 1000 na Chr. gevolgd door de Thule Eskimo's, die in de 13de eeuw, via Canada, Groenland bereikten. Dat verklaart waarom de Canadian Eskimo Dog genetisch identiek is aan de Groenland Hond. De CED is een waardevolle werkhond, die in de zomer lasten draagt en in de winter voor de slee staat om lasten te trekken. In artikel 36 van de Gezondheids- en Welzijnswet voor dieren heeft de CED een vrijstelling gekregen als trekhond waar het gaat om de sledehondensport. Vier andere rassen mogen ook gebruikmaken van deze vrijstelling: de Alaskan Malamute, Groenland Hond, Samojeed en Siberian Husky. De CED moet niet worden verward met de American Eskimo Dog (AED). Dit ras is niet FCI-erkend, maar wel door de Amerikaanse Kennel Club (AKC). Het verschil is onder andere de kleur van de vacht: wit bij de AED en grijs, wit, rood, lever en zwart bij de CED. Bij de AED zijn drie variëteiten m.b.t. het formaat: normaal, middenslag en dwerg. De CED kent slechts één maat.

Goede jager

De Canadian Eskimo Dog is een goede jager, die met zijn scherpe neus de gaten in het ijs vindt waar onder andere de robben door ademen. De Amerikaanse ontdekkingsreiziger Robert Peary (1856-1920) beschrijft de CED als volgt: 'Het is de enige hond ter wereld die lang in de laagste temperaturen kan werken met vrijwel niets te eten.' De Noorse ontdekkingsreiziger Roald Amundsen (1872-1928) zou in 1911, tijdens een van zijn expedities naar de Zuidpool, zogenoemde "Thule honden" hebben gebruikt. Daarmee worden zowel Canadian Eskimo Dogs als Groenland Honden bedoeld. Beide rassen zijn genetisch identiek en zijn door het Thule volk – de voorouders van de Eskimo's – naar Arctisch Noord-Amerika, Canada en Groenland gebracht. Het woord Eskimo ligt gevoelig; Inuit is politiek correcter, hoewel Eskimo (nog) niet is verdwenen uit de naam van dit ras. In 1888 legde de Canadian Kennel Club (CKC) de naam van het ras officieel vast: Eskimo Dog. Tot op heden is die naam hetzelfde gebleven, hoewel in 1986 het woord Canadian eraan werd toegevoegd. Dit om het ras te onderscheiden van de Groenland Hond.

Een Eskimofamilie voor hun tent, gemaakt van huiden, gefotografeerd in 1915.

Bijna uitgestorven

De CED is niet zo sterk als de Alaskan Malamute en niet zo snel als de Siberische Husky; hij is taai, vraagt weinig onderhoud en heeft een sterke drang tot overleven. Bij het sledehondenrennen zien we hem in Nederland nauwelijks en de populariteit van de Malamute en de Husky heeft hij nooit bereikt. Waarschijnlijk omdat hij niet goed gedijt in streken met iets hogere temperaturen. In het verleden is de CED meegenomen naar zuidelijker streken in Amerika. Een aantal overleefde dat niet. De Amerikaanse Kennel Club (AKC) erkende het ras voor korte tijd, maar in 1959 komt daaraan een einde wegens gebrek aan registraties. In 1963 wordt er slechts één CED geregistreerd bij de CKC. Nu is het ras erkend door de FCI (2018) en behartigt de Canadian Eskimo Dog Club of Canada de belangen van het ras.

Wordt er rond 1920 gesproken over circa 20.000 Eskimo Dogs in het hoge noorden, vijftig jaar later zijn er nog maar 200 raszuivere exemplaren over.

Vanaf 1950 tot 1975 doden de Royal Canadian Mounted Police en andere regeringsinstanties duizenden sledehonden. Deze vreselijke acties werden uitgevoerd in het kader van "heropvoeding" van Eskimo's, waarbij ook gedwongen verhuizingen en mishandelingen van Inuitkinderen op scholen niet werden geschuwd.

Revitalisation program

Om de Canadian Eskimo Dog als belangrijk stuk cultureel erfgoed van de Inuit te bewaren ziet begin jaren zeventig, gesteund door de Canadese regering en de Canadian Kennel Club, een *revitalisation program* het levenslicht. Een team, bestaande uit William Carpenter, Bill Thompson, John McGrath en Brian Ladoon, speurt de meest afgelegen gebieden af, op zoek naar raszuivere CED's. Hun inspan-

Getekend in 1833
door Maximilian
zu Wied-Neuwied
(1782-1867).

Canadian Eskimo
Dog uit "The
Naturalist's
Library", 1840.

ningen zijn succesvol; niet alleen zijn de mannen in staat om overgebleven populaties te lokaliseren, maar ze starten ook een serieus fokprogramma op. Het resultaat is dat er in 1986 weer CED's worden ingeschreven in het Canadese stamboek. De CED mag dan wel voor uitsterven zijn behoed, maar het blijft verontrustend dat er nu, wereldwijd, slechts circa duizend raszuivere exemplaren zijn. In 2020 meldt de krant *Nunatsiaq News* dat er vanuit de Canadese rasvereniging, bij monde van president Jason Foucault, druk wordt uitgeoefend op de CKC om de naam Canadian Eskimo Dog te wijzigen in Inuit Qimmiq.

Hoewel de sneeuwscooters het werk van de CED en andere sledehonden voor een belangrijk deel hebben overgenomen, wordt de CED in noordelijk Groenland nog zeer intensief gebruikt. Het ras is voor niet-kenners moeilijk te onderscheiden van bijvoorbeeld de Groenland Hond, met wie hij het brede, wigvormige hoofd met de schuin

geplaatste ogen gemeen heeft. De gezichtsuitdrukking is als die van een wolf. De bouw van de CED is helemaal in overeenstemming met het werk dat hij doet: sterke botten, een diepe, brede borst, een krachtige en gespierde achterhand en een dichte vacht. De CED is een vleeseter: op het menu staan onder andere vis, walrus, ijsbeer, zeehond en kariboe. ■

BEELDMATERIAAL BIJ DIT ARTIKEL

Alle pogingen zijn in het werk gesteld om namen van fotografen/illustratoren te achterhalen van het beeldmateriaal. Dit is niet altijd gelukt. Wie recht op afbeeldingen meent te hebben, kan contact opnemen met de auteur: horter@tiscali.nl